

Severočeské muzeum v Liberci odhalilo mozaiku Hold skla Josefa Kaplického

15. 09. 2011 11:09

Za velkého zájmu fanoušků umění se včera v Severočeském muzeu v Liberci uskutečnilo slavnostní zpřístupnění mozaiky Hold sklu výtvarníka Josefa Kaplického, kterého se zúčastnila producentka Eliška Kaplická s dcerou Johankou, jejímž otcem je známý architekt Jan Kaplický (**18. dubna 1937, Praha – 14. ledna 2009, Praha**), syn Josefa Kaplického. A náměstkyně hejtmana LK Lidie Vajnerová a další hosté. Mozaiku a zároveň výstava Josef Kaplický a práce jeho žáků z padesátých a z počátku šedesátých let 20. století ve sbírkách

Severočeského muzea v Liberci slavnostně „odhalili“ ředitel Jiří Křížek a Oldřich Palata, vedoucí oddělení, kurátor sbírkových fondů.

„Je to jeden z prvních významných kroků nového ředitele, kterým se snažíme získat více návštěvníků do kraje zřizovaného muzea,“ řekla Lidie Vajnerová.

Výstava potrvá do 20. listopadu.

Otvírací doba: denně mimo pondělí

9:00–17:00 hodin

středa do 18:00 hodin

Knihovna:

úterý a čtvrtek

13:00–16:00 hodin

Stručná historie mozaiky Hold Sklu od Mgr. Oldřicha Palaty:

Pamětníci si možná ještě vzpomenou na nevídanou výstavní událost v Severočeském muzeu v Liberci v roce 1960. Před muzejní budovou tehdy stál obrovský poutač v podobě stylizované vázy, na trávníku kolem poutače ležely volně rozhozené barevné skleněné koule a rozměrná reklamní tabule mezi nimi nesla nepřehlédnutelný nápis ČESKOSLOVENSKÉ SKLO, MOSKVA 1959. Shodný text byl umístěn rovněž na aranžované nástavbě na schodišti při vstupu do muzea. To vše dohromady připomínalo skutečnost, že v libereckém muzeu probíhá repríza nesmírně úspěšné výstavy československého skla, která měla premiéru o rok dříve v Moskvě. Repríza to byla poněkud redukováná, protože ani po vystěhování všech stálých expozic nemohla muzejní budova nabídnout potřebných 6000 m², které poskytovala původní výstavě moskevská Manéž, ale i tak to byla velice reprezentativní přehlídka moderního skla.

Spolu s bohatým souborem „moskevských“ uměleckých exponátů se při této příležitosti představila návštěvníkům libereckého muzea také rozměrná mozaika Josefa Kaplického s názvem Hold sklu. Původně byla vytvořena pro československou expozici skla na světové výstavě EXPO 58 v Bruselu, kde ji mezinárodní jury ocenila zlatou medailí. Při výstavě v Moskvě se sice žádné oficiální ceny neudělovaly, ale není pochyb o tom, že si mozaika mezi více než půldruhým milionem návštěvníků své spontánní obdivovatele určitě našla. A stejně tak i mezi sta tisíci těch návštěvníků, kteří prošli Severočeským muzeem nejenom při opakování výstavy v roce 1960 (tehdy jich bylo 150000), ale i v následujících letech. Kolekce uměleckého skla z „moskevské“ výstavy byla totiž po skončení liberecké reprízy převedena do sbírek Severočeského muzea. Zatímco většina exponátů skončila v depozitáři, mozaika zůstala na svém místě a byla veřejnosti přístupná až do roku 1982. Teprve tehdy byla v rámci generální rekonstrukce muzejní budovy demontována na pět dílů a po několikerém stěhování našla své místo v detašovaném depozitáři v Raspenavě. Loňské záplavy ji poškodily natolik, že si její stav vyžádal neodkladnou záchrannou akci. Díky mistrovské práci restaurátorů Františka Tesaře a Petra Hampla mohou nyní návštěvníci Severočeského muzea shlédnout mozaiku Josefa Kaplického v plné kráse.

Josef Kaplický ([19. března 1889 Vysoké Mýto](#) – [1. února 1962 Praha](#)) byl [český malíř](#), [grafik](#), [sochař](#), sklářský výtvarník a teoretik.

Studoval na [UPŠ](#) jako žák E. Dítěte a [V. H. Brunnera](#) mezi 1917–21 a mezi 1921–23 na [AVU](#) v [Praze](#) jako žák [M. Švabinského](#). Mezi 1927–35 byl členem [SVU Mánes](#) a od 1935 [Umělecké Besedy](#) v Praze. Od 1945 byl profesorem na [VŠUP](#) v Praze. Patřil k mnohostranným osobnostem české výtvarné kultury. Zabýval se užitou grafikou, malbou, mozaikou a plastikou. Vyhledával vnitřní zákonitost tvaru, potlačování nahodilosti a úsilí o nalezení řádu, uplatňuje se v řadě monumentálních realizací. V plastice hledal ideální tvar konkrétního objemu ženské postavy. V malbě se zajímal o barvu a o harmonii výtvarného celku. Byl významný teoretik a pedagog zejména při výchově poválečné sklářské generace a měl podíl na vzniku nové české skleněné plastiky. Jako grafik navrhoval knižní obálky a plakáty, i poštovní známky. Věnoval se návrhům vitráží na okna pro rotundu na [Řípu](#) a pro kostel sv. Václava v [Praze-Vršovicích](#) od [Josefa Gočára](#). Jeho žáci byli [Stanislav Libenský](#), [Vladimír Kopecký](#), [Václav Cígler](#), [Adriena Šimotová](#), [Jiří John](#) a další.

Jeho žena byla Jiřina Kaplická (rozená Florová), grafička a výtvarnice (například: Optl, J.: Orchideje, Praha 1970).

Jeho synem byl [Jan Kaplický](#), zakladatel firmy [Future Systems](#) v [Londýně](#)